

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/12/2017
Identifikačné číslo spisu: 3113010601
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3113010601.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 21. februára 2018 v trestnej veci obvineného O. L. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného O. L. podanom prostredníctvom obhajcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. januára 2015, sp. zn. 3 To 88/2014, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 13. októbra 2014, sp. zn. 1 T 34/2013, bol okrem iných (obvinení U. Z. a Ing. V. I.) aj obvinený O. L. uznaný vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák., spáchaného v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., v bodoch 2/, 4/ a 6/ z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala, finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny

za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1 000.000. Eur; nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover, opatreného falošným evidenčným číslom G., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyiac ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru.

2/ obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. si v presne nezistenom čase, približne od februára 2012, nezisteným spôsobom bez oprávnenia zadovážili a prechovávali na nezistenom mieste a v meste Stará Turá zbrane a strelivo, a to: 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX r, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, 1 ks útočnej pušky (samopal) československej výroby, Sa vz. 58, výrobné číslo XXXXX m, kal. 7,62x39 Cv (nábojka) s 2 ks zásobníkov, z ktorých v dôsledku prerobenia bolo možné strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks útočnej pušky (samopal) systému Kalašnikov, juhoslovenskej výroby, zn. CZ M 64 A, výrobného čísla Q.-XXXXX, kal. 7,62x39 s 2 ks zásobníkov, ktorá bola schopná strieľať jednotlivo aj dávkami, 1 ks samonabíjacej pištole ruskej výroby zn. Makarov s odstráneným výrobným číslom, kal. 9 mm BrowningCourt, ktorá bola strelby schopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, výrobného čísla V. XXXX, kal. 9 mm Luger, ktorá v dôsledku prerobenia bola strelbyschopná, 1 ks samonabíjacej pištole českej výroby zn. CZ mod. 85 B, bez výrobného čísla, kal. 9 mm Luger, ktorá bola strelbyschopná, pričom vo všetkých prípadoch ide o zakázané zbrane v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákona o zbraniach a strelive), vo vzťahu k týmto zbraniam si obvinení bez príslušného povolenia zabezpečili 471 ks nábojov kal. 7,62x39 použiteľných do vyššie uvedených samopalov, 185 ks nábojov kal. 9 mm Luger použiteľných do pištoľí vz. CZ, 24 ks nábojov kal. 9 mm BrowningCoun, použiteľných do horeuvedenej pištole zn. Makarov, avšak išlo o strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, pričom predmetné zbrane a strelivo obvinení prechovávali až do dňa 19.9.2012, kedy v meste Stará Turá pri budove technických služieb došlo k zaisteniu obvinených a prehliadke motorového vozidla zn. Land Rover s falošným evidenčným číslom G. a jeho tesnej blízkosti, kde boli citované zbrane a strelivo zaistené.

4/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zabezpečil a prechovával na nezistenom mieste a v meste K., časť O. na ul. K. XXXX/XX v byte č. X, ktorý patril družke obvineného O. L. A. O., 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle a 1 ks náboja kal. 40 Smith & Wesson, teda strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy toto strelivo bolo zaistené počas domovej prehliadky v uvedenom byte.

6/ obvinený O. L. si bez oprávnenia v presne nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil a prechovával na nezistenom mieste a meste Stará Turá, 30 ks nábojov kal. 9 mm Luger, strelivo, ktorého nadobúdanie a držba podlieha povoľovaciemu konaniu v zmysle zákona o zbraniach a strelive, a to až do dňa 19.9.2012, kedy predmetné strelivo bolo zaistené u tohto obvineného počas vykonávania jeho osobnej prehliadky,

teda

v bode 1/ obvinený O. L. spoločne s obvinenými U. Z.

a Ing. V. I. sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k použitiu proti inému hrozby bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť škodu veľkého rozsahu závažnejším spôsobom konania, a to so zbraňou a ako organizovaná skupina, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

v bodoch 2, 4/ a 6/ obvinený O. L. (tiež aj obvinení U. Z., bodoch 2/ a 3/ a Ing. V. I. v bodoch 2/, 5/ a 7/) si bez povolenia sebe zadovážili, držali a prechovávali strelivo, strelné zbrane a hromadne účinné zbrane, pričom tak konali z osobitného motívu v úmysle uľahčiť iný trestný čin.

Za to boli odsúdení, okrem iného aj obvinený O. L. podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 v spojení s § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to :

1 ks mobilný telefón zn. Nokia 100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXXXX s batériou,

1 ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXE,

1 ks mobilný telefón zn. Nokia N95, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXXXX,

1 ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXB,

1 ks čierna balistická vesta zn. Petris model P10,

1 ks nepriestrelná vesta bielej farby,

1 ks nepriestrelná vesta farby camo,

1 ks kovové putá,

2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle,

1 ks náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. obvinenému bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Na základe odvolania prokurátora a všetkých obvinených, vrátane aj obvineného O. L., Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 30. januára 2015, sp. zn. 3 To 88/2014, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine u všetkých troch obvinených vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, ako aj vo všetkých výrokoch o trestoch a ochranných opatreniach uložených všetkým trom obvineným.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezrušených výrokoch o vine obvinených vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13.10.2014, sp. zn. 1 T 34/2013, obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. boli uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. i/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ potom čo v priebehu mesiacov február 2012 až september 2012 obvinený U. Z. pri vedomosti ostatných obvinených oslovil zamestnanca spoločnosti BONUL, s.r.o., Nitra, pobočka Trenčín zabezpečujúcej transport peňazí M. A. so žiadosťou o poskytnutie informácií o trase, čase, množstve a ochrane prepravovaných peňazí, za účelom spolupráce vo vzťahu k prepadu takéhoto motorového vozidla s tým, aby sa v danom motorovom vozidle prepravovala finančná hotovosť vo výške najmenej 500.000,- Eur, pričom počas tohto obdobia obvinení Ing. V. I. a O. L. zabezpečovali veci potrebné k prepadnutiu pancierového motorového vozidla ako zbrane, strelivo, motorové vozidlo, mobilné telefóny za účelom komunikácie, rušičku mobilného signálu a signálu GPS, mapy okolia miesta spáchania skutku ako i ďalšie veci potrebné k vykonaniu prepadu, obvinený U. Z. ďalej zabezpečil pre potreby vykonania skutku falošné značky s evidenčnými číslami na motorové vozidlá a rodinný dom č. XXX, ktorý sa nachádzal v obci J. O., ktorý mal slúžiť ako úkryt obvinených pred a po spáchaní skutku, ďalej zo strany obvinených bola vykonaná obhliadka miesta plánovaného prepadu a únikových trás, po čom dňa 19. septembra 2012 v ranných hodinách obvinení U. Z., O. L. a Ing. V. I. na základe predchádzajúcej dohody dostali od M. A., ktorý v tom čase spolupracoval s Policajným zborom Slovenskej republiky a ktorý sa nachádzal v pancierovom vozidle, SMS správu, že v motorovom vozidle je dostatočná finančná hotovosť najmenej vo výške 1.000.000 Eur, nasadli do osobného motorového vozidla zn. Land Rover,

opatreného falošným evidenčným číslom G., s ktorým sa odviezli k mestu Stará Turá k budove technických služieb v smere na Nové Mesto nad Váhom, kde už len čakali s naštartovaným motorom na príchod pancierového vozidla tak, že obvinení U. Z. a O. L. s kuklami na hlave ležali v korbe motorového vozidla, pričom každý z nich držal v rukách samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, pričom poistky týchto zbraní boli odistené a tým boli zbrane pripravené k okamžitej strelbe, pričom obaja obvinení boli navyiac ozbrojení pištoľou, ďalej obvinený Ing. V. I. sedel s kuklou na hlave za volantom motorového vozidla, pričom bol ozbrojený pištoľou a na sedadle spolujazdca mal uložený samopal so zasunutým zásobníkom plným nábojov, avšak k prepadu pancierového motorového vozidla nedošlo, nakoľko obvinení boli o 08.45 hod. zadržaní príslušníkmi Policajného zboru,

teda

dopustili sa konania, ktoré spočívalo v organizovaní použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci so zbraňou, organizovanou skupinou a v úmysle spôsobiť uvedeným činom škodu veľkého rozsahu, avšak nedošlo k pokusu ani dokonaniu zločinu.

Za to boli obvinení odsúdení, okrem iného i obvinený O. L. podľa § 188 ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/ a § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obvinený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák. obvinenému bol uložený trest prepadnutia vecí, a to :

- 1 ks mobilný telefón zn. Nokia 100, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXXXX s batériou,
- 1 ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXE,
- 1 ks mobilný telefón zn. Nokia N95, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- 1 ks karta T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXB,
- 1 ks čierna balistická vesta zn. Petris model P10,
- 1 ks nepriestrelná vesta bielej farby,
- 1 ks nepriestrelná vesta farby camo,
- 1 ks kovové putá,
- 2 ks nábojov kal. 22 Long Rifle,
- 1 ks náboja kal. 40 Smith Wesson.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky v rozsahu § 77 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to povinnosť oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Proti rozsudku krajského súdu podal 03.02.2017 a 30.08.2017 na Najvyšší súd Slovenskej republiky obvinený O. L. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/, písm. k/ Tr. por. Úvodom v ňom uviedol, že v predmetnej veci už podal dovolanie, avšak o ňom nebolo meritórne rozhodnuté, pričom argumentoval rozhodnutím pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. PLz. ÚS 3/2014 z 22.10.2014 a nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 336/2012 z 13.11.2014. Podľa stanoviská pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.10.2014, sp. zn. PLz. ÚS 3/2014: „Ustanovenie § 372 ods. 2 Tr. por. nemožno analogicky aplikovať na prípady odmietnutia skôr podaného dovolania v tej istej trestnej veci podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže takéto použitie analógie je spôsobilé porušiť základné práva vyplývajúce zo siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 a nasl.)." Preto podáva dovolanie ešte raz.

Uznanie viny v obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., spáchaného v štádiu pokusu zo strany Okresného súdu Trenčín rozsudkom z 13.10.2014, sp. zn. 1 T 34/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 30.01.2015, sp. zn. 3 To 88/2014 (z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., spáchaného v štádiu prípravy), je založené predovšetkým na výpovediach svedka M. A., vrátane zvukových záznamov zo stretnutí svedka M. A. s obžalovaným U. Z. a taktiež nahrávok telefonických rozhovorov medzi svedkom M. A. a obžalovaným U. Z. ako kľúčových dôkazov. M. A. ako svedok v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom sa vyjadril, že mal byť oslovený obž. U. Z. v marci 2012 s ponukou prepadnúť auto prevážajúce peniaze, patriace spoločnosti Bonul, kde tento svedok pracoval.

Počas času na rozmyslenie, ktorý mal svedok M. A. dostať od obž. U. Z., kontaktoval svedok M. A. svojho riaditeľa pána M. M.. Následne svedka M. A. oslovili pracovníci polície, ktorým hore uvedené vyrozprával a dohodol sa s nimi na spolupráci. Dňa 02.03.2012 svedok M. A. podpísal prehlásenie o zachovaní mlčanlivosti o jeho spolupráci s políciou. Trestné stíhanie sa začalo uznesením vyšetrovateľa PZ z 02.03.2012 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. po podaní podnetu z 02.03.2012, ktorého prílohu tvorí údajne dôkaz - záznam, ktorý sa však v súdnom spise nenachádza. M. A. po tom, čo oznámil polícii skutočnosti nasvedčujúce tomu, že má byť spáchaný trestný čin a začal byť riadený a ovplyvňovaný orgánmi činnými v trestnom konaní (02.03.2012), tak nemohol vystupovať v trestnom konaní v pozícii svedka podľa § 127 Tr. por., pretože od tohto momentu začal konať v podstate v rovnakom faktickom postavení ako agent v zmysle § 117 Tr. por. - teda de facto, nie je však agentom de jure. Na dôkaz získaný a predložený takýmto svedkom, či už v podobe výpovede alebo inej (predloženie vecného dôkazu, listín a podobne), nie je možné v ďalšom konaní prihliadať, pretože Tr. por. nepozná činnosť spolupracujúceho svedka.

V tej súvislosti citoval ustanovenia § 119 ods. 2, § 127 ods. 1, § 117 ods. 1, ods. 2, § 10 ods. 20 Tr. por. a časť obsahu judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie z 25.10.2016, sp. zn. 2 To 15/2015, rozsudok z 22.08.2016, sp. zn. 2 TdoV 12/2014, rozsudok zo 14.03.2012, sp. zn. 3 Tdo 43/2011, uznesenie zo 07.02.2017, sp. zn. 2 To 12/2016), podľa ktorej, ak osoba oznámi páchanie trestného činu v štádiu prípravy alebo pokusu polícii a nebola použitá ako agent na základe príkazu podľa § 117 ods. 5 až ods. 7 Tr. por. (okrem výnimky uvedenej v § 10 ods. 20 Tr. por. môže byť agentom len príslušník PZ), nemôže táto osoba, a to ani v rámci spolupráce s políciou, predstierať pokračovanie v páchaní trestného činu na účel usvedčenia ďalšieho páchatel'a, resp. spolupáchatel'a dotknutého činu. Ak ku takému postupu došlo, nie je možné výpoveď svedka vo vzťahu k okolnostiam, ktoré nastali po oznámení trestného činu polícii, použiť v trestnom konaní ako dôkaz. Zákonnosť dôkazu predpokladá, že bol získaný z prameňa, ktorý stanovuje, alebo pripúšťa zákon, zabezpečený a vykonaný oprávnenou osobou a že sa tak stalo v zodpovedajúcom štádiu trestného konania postupom súladným s právnymi predpismi. Rešpektovanie zákonnosti pri vykonávaní dôkazov nie je abstraktnou a formalistickou požiadavkou, ale má základný význam pre spravodlivosť trestného procesu. Súd nemôže bez toho, aby nepoškodil riadny výkon spravodlivosti brať do úvahy dôkaz získaný nezákonným spôsobom. A keby čo len jeden nezákonný dôkaz (nezákonne získaný alebo nezákonne vykonaný) bol súčasťou hodnotenia rozhodujúceho pre výrok rozhodnutia, stáva sa celé rozhodnutie nezákonným.

Preto ani v predmetnej trestnej veci nie je možné použitie dôkazov, ktoré boli zadovážené od 02.03.2012 prostredníctvom osoby svedka M. A., ktorý po tomto dátume, kedy oznámil skutok polícii, konal de facto v postavení agenta, aj keď mu v tom bránila skutočnosť, že nebol príslušníkom PZ, resp. ako iná osoba nebol a nemohol byť použitý ako agent, pretože v prerokúvanej veci nejde o trestný čin korupcie ani terorizmu. Týka sa to nielen jeho svedeckých výpovedí po 02.03.2012, ale aj ďalších úkonov, a to najmä vyhotovených obrazovo-zvukových záznamov a záznamov telekomunikačnej prevádzky, ktoré na výpoveď svedka M. A. nadväzujú a sú s jeho osobou spojené. Aj uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané na podklade hore uvedených nezákonných úkonov. V zmysle § 2 ods. 1 Tr. por. nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Ide o zásadu stíhania iba zo zákonných dôvodov (čl. 17 Ústavy). Za dôvod trestného stíhania je možné považovať iba dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a zároveň je nutné, aby došlo k dodržaniu postupu, ktorý je ustanovený v Trestnom poriadku. Preto skutkový stav nie je možné zisťovať takým spôsobom, ktorý by odporoval zákonu. Záujem na zistení skutkového stavu nie je možné nadradiť nad zásadu zákonného procesu, nakoľko takýto postup by mohol vyústiť do snahy usvedčenia páchatel'a trestného činu za každú cenu, t.j. aj za cenu porušenia zákona, čo by bolo v rozpore so samotnou spravodlivosťou. V zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. súd je povinný preskúmať, okrem iného aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo výrokom napadnutého rozsudku, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne okrem iného i o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Poukázal tiež na rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4 T 2/2016, z 02.09.2016, ktorý v identickej veci - použitie svedka ako agenta - vyslovil: „podľa § 117 ods. 1 Tr. por. na odhalenie, zisťovanie a usvedčovanie páchatel'ov zločinov možno použiť agenta. Podľa §

10 ods. 20 Tr. por. agent je príslušník PZ alebo príslušník polície iného štátu, ktorý na základe príkazu prokurátora alebo súdu prispieva k odhaľovaniu, zisťovaniu a usvedčovaniu páchatel'ov zločinu. Senát dospel k záveru, že vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov prostredníctvom technického záznamového zariadenia umiestneného na tele svedka, je realizované v súlade so zákonom len v prípade, ak nositeľom tohto technického záznamového zariadenia je agent, ktorý je prokurátorom, prípadne súdom ustanovený práve za účelom odhaľovania, zisťovania a usvedčovania páchatel'ov zločinu. V trestnom procese svedkom môže byť len osoba, ktorá vlastnými zmyslami vníma skutočnosti dôležité pre trestné konanie, ktoré tvoria predmet výsluchu svedka. Akonáhle sa svedok na základe pokynov ako zariadenie používať, ako sa správať, a teda pod kuratelou polície sa stáva nositeľom technického zariadenia, koná v úmysle odhaľovať, dokumentovať a usvedčovať páchatel'a zločinu, teda vykonáva činnosť, ktorá podľa § 117 ods. 1 Tr. por. je vyhradená len agentovi. Ak svedok za agenta nie je ustanovený, ide o neprípustné použitie svedka a z jeho konania získaný dôkaz má tak charakter nezákonne získaného dôkazu. Iný záver by predstavoval obchádzanie samotného účelu použitia agenta v trestnom procese zadefinovaného v § 117 ods. 1 Tr. por.

Opieranie skutkových záverov prvostupňového i odvolacieho súdu o výpoveď svedka M. A., konajúceho po 02.03.2012 v postavení svedka, predstavuje podstatnú chybu konania, ktorá spôsobuje nepoužiteľnosť takejto výpovede ako aj na ňu nadväzujúcich a s ňou spojených dôkazov, pretože bola získaná v rozpore so zásadou uvedenou v § 119 ods. 2 Tr. por. Uvedené významne mení náhľad na zistený skutkový stav a následne aj jeho právne posúdenie, keďže oba uvedené súdy na základe výpovedí svedka M. A., zvukových záznamov zo stretnutí tohto svedka s obž. U. Z. a taktiež nahrávok telefonických rozhovorov medzi týmto svedkom a obž. U. Z. ako „kľúčových dôkazov“, dospel k záverom o vine obvinených, vrátane určenia toho kto bol iniciátorom skutku, aká má byť minimálna požadovaná suma prepravovanej hotovosti a podobne. V prípade, že súdy z hore uvedených nezákonných dôkazov, na ktoré nemali prihliadať odvodili aj požiadavku minimálne prepravovanej hotovosti (najmenej 500.000,- Eur), tak nemohli v súlade so zákonom dospieť ani k aplikovaniu kvalifikačného znaku podľa § 188 ods. 4 písm. a/ Tr. zák., a preto aj trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov, ktorý mu bol uložený, je mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorú Trestný zákon pripúšťa za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/.

V doplnenom dovolaní vyššie uvedené argumenty v obsiahlejšom rozsahu rozviedol. Okrem toho poukázal aj na policajnú provokáciu prostredníctvom svedka M. A., ako jediného priameho usvedčujúceho dôkazu, ktorý nie je verifikovaný ďalšími zákonne získanými dôkazmi, nakoľko ostatné dôkazy sú buď nezákonné a právne bezvýznamné, preto nie je možné na jeho podklade založiť rozhodnutie o vine. Pritom citoval rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenie zo 04.04.2012, sp. zn. 5 To 9/2011, rozsudok z 27.03.2013, sp. zn. 3 To 10/2012, rozsudok, sp. zn. 2 To 5/2013, a uznesenie, sp. zn. 2 Tos 4/2009. Oponoval aj teóriou plodov z otráveného stromu, čím sa zaoberal rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.04.2015, sp. zn. 2 To 6/2015. Poukázal aj na odbornú literatúru k definovaniu agenta provokatéra a agenta kontrolóra a v tej súvislosti legalitu, subsidiaritu a proporcionálnosť použitia agenta.

Navrhol, aby dovolací súd v súlade s § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3 To 88/2014, z 30.01.2015 a rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1 T 34/2013, z 13.10.2014, bol porušený zákon a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu vo všetkých výrokoch a prikázal Okresnému súdu Trenčín, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného zaslal 07.02.2017 na vedomie prokurátorovi, poškodenému M. M. a obvineným U. Z. a Ing. V. I. s právom vyjadriť sa k nemu. Vyjadrenie predložil iba prokurátor, ktoré bolo na vedomie zaslané obvinenému O. L..

Obvinený O. L. v stanovisku zo 07.04.2017 k vyjadreniu prokurátora zotrval na podanom dovolaní a jeho doplnku. Poukázal na nezákonnosť začatia trestného stíhania, policajnú provokáciu a výšku škody, ktorá hrozila prepadosť pancierového auta a ktorá sa mala odvíjať od požiadavky obvinených prostredníctvom U. Z. pri stretnutí so svedkom M. A., resp. potvrdená v SMS správe medzi týmto svedkom a obvineným.

Prokurátor vo vyjadrení z 20.02.2017 uviedol, že obvinený O. L. prvé dovolanie podal z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, e/, g/, i/, k/ Tr. por., ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 09.03.2016, sp. zn. 3 Tdo 17/2016, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté. V tomto rozhodnutí sa dovolací súd zaoberal otázkou postavenia svedka M. A. s tým, že jeho použitie na plnenie úloh, ktoré prislúchajú jedine agentovi a úlohy s tým súvisiace - kontaktovanie sa najmä s obvineným U. Z. a na tom základe vypočúvanie M. A. ako svedka po 02.03.2012 a zobrazovanie zvukovo-obrazových záznamov zo stretnutí týkajúcich sa predmetnej trestnej činnosti nie je použiteľné, pretože nebolo získané agentom, ako predpisuje ustanovenie § 117 Tr. por. Napriek tomu však dovolací súd konštatoval, že rozhodnutie tak prvostupňového ako aj druhostupňového súdu sa v rozhodujúcej miere opierajú najmä o oznámenie o trestnom čine M. A. a z toho rezultujúce uznesenie o začatí trestného stíhania, legálneho použitia informačno-technických prostriedkov, vrátane záznamov z odpočutej telekomunikačnej činnosti aj medzi M. A. a inými osobami, pretože príkazy sudcu boli vydané v súlade s Trestným poriadkom a boli dostatočne odôvodnené a odposluchy telefonických hovorov medzi obvineným Z. a svedkom A. by boli zaznamenané aj odpočutím zariadenia používaného obvineným, resp. ďalšími osobami. Okrem výpovede svedka M. A., ako „plodu otráveného stromu“, ktorú nebolo možné v trestnom konaní použiť, boli ďalšie dôkazy a najmä dôkazy získané pri vykonaní policajného zásahu 19.09.2012 a po ňom takými dôkazmi, ktoré podľa dôvodov okresného a krajského súdu rozhodujúcou mierou usvedčovali obvinených zo spáchania predmetného trestného činu. Nie je teda pravdou, že by rozhodnutia súdov boli založené na dôkazoch, ktoré by neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V predmetnej veci došlo k zákonnému začatiu trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por. vydaním uznesenia vyšetrovateľa PZ dňa 02.03.2012 na podklade informácie, ktorú oznámil M. A., ktorý neskôr sa stal hlavným svedkom v tejto trestnej veci. V zmysle Trestného poriadku je začatie trestného konania inštitút, odkedy orgány činné v trestnom konaní môžu realizovať procesné úkony v konkrétnej veci, vrátane nasadenia informačno-technických prostriedkov. Príkazy na použitie uvedených prostriedkov boli vydané sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín a ich použitie bolo legálne, pričom v predmetnej veci bol realizovaný takýto postup, nakoľko boli tu Policajným zborom zistené informácie, že sa pripravuje prepád pancierového motorového vozidla. Keďže tu existovali konkrétne informácie o protiprávnom konaní zakladajúceho znaky trestného činu, bolo priamo povinnosťou vyšetrovateľa PZ realizovať tento procesný úkon.

Činnosť Policajného zboru spĺňala podmienky tzv. skrytej reakcie polície, teda nešlo o policajnú provokáciu. Táto činnosť bola zameraná na zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatel'a trestného činu, zabezpečenia dôkazov a jeho trestnoprávne postihnuteľnom konaní, zabránení mu v jeho pokračovaní a na minimalizáciu škôd. Z obsahu zabezpečeného dokazovania, t.j. z výpovedí osôb, zabezpečených výsledkov nasadenia informačno-technických prostriedkov je zrejmé, že polícia neiniciovala, t.j. neovplyvňovala u všetkých obvinených vôbec spáchať trestný čin, všetci obvinení mali silný motív realizovať prepád pancierového auta, nakoľko boli v ťažkej finančnej situácii a potrebovali peniaze. Pokiaľ ide o podmienky, za ktorých malo dôjsť k spáchaniu skutku, tieto neboli ničím výnimočné, a to z hľadiska miesta a času pohybu pancierového auta, výšky prepravovanej hotovosti ako i ďalších skutočností súvisiacich s ochranou a zabezpečením peňazí. Svedok M. A. bol o spoluprácu na prepád pancierovaného auta oslovený obvineným U. Z., tento za všetkých obvinených vyslovil jednoznačnú požiadavku, aby v pancierovom motorovom vozidle sa nachádzala dostatočne veľká finančná hotovosť, nakoľko samotný prepád pancierového auta predstavovala rizikové konanie aj pre všetkých obvinených. Rovnako obvinení od protiprávnej činnosti neupustili ani za situácie, že mali predpoklad, že svedok M. A. používa omamné látky, čím sa zväčšovalo riziko odhalenia celej trestnej činnosti.

K vyhodnoteniu niektorých momentov konania polície cestou svedka A. ako hraničiacich s policajnou provokáciou bolo potrebné uistiť obvinených, že M. A. ako veliteľ vozidla, zabezpečí spoluprácu posádky auta, určenie miesta prepádu auta na trase, kde sa obvykle prepravujú peniaze a kde sa malo vykonať prípadné zaistenie ozbrojených páchatel'ov, aby nedošlo k ohrozeniu iných osôb. V rámci vykonaného dokazovania bolo zistené, že obvinení zamýšľali ako variantu získať finančné prostriedky priamo pri ich preberaní osádkou pancierového auta v banke, kde by sa rozhodným spôsobom zvýšilo riziko ohrozenia zdravia a života iných osôb. Svedok A. ubezpečoval obvinených, že zabezpečí spoluprácu posádky, lebo to požadovali obvinení prostredníctvom U. Z. na stretnutí s týmto svedkom, nakoľko sa tým malo zabrániť, aby osádka auta - ďalšie dve osoby, ktoré boli ozbrojené - nezačala sa

brániť strelnými zbraňami pri prepade pancierového vozidla. Obmedzenie činnosti spoločnosti Bonul, s.r.o., v Trenčíne je potrebné uviesť, že svedok A. vykonával tú istú prácu - ochranu peňazí v pancierovom vozidle, akú vykonával obvykle pre túto spoločnosť v predošlom období. Nešlo o fikciu prepravy i z toho dôvodu, že firma Bonul mohla v prípade potreby dovieť do pobočky v Trenčíne kedykoľvek pancierové auto a vykonať ním potrebnú prepravu peňazí. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok M.. Možno jednoznačne konštatovať, že trestné stíhanie bolo vedené od samotného počiatku v súlade so zákonom a dôvodne, pričom dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. nie je daný.

V súvislosti s výškou škody, ktorá hrozila prepadosť pancierového auta, táto sa odvíjala od požiadavky obvinených vyslovenej U. Z. na stretnutiach s M. A., čo bolo potvrdené SMS správami z mobilných telefónov svedka M. A. a U. Z. z 19.09.2012. Jednoznačne bolo preukázané, že páchatelia sa chceli násilím zmocniť finančnej čiastky vyššej ako 133.000,- Eur, čo zakladá znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. V tejto súvislosti aj trest uložený obvinenému bol v rámci zákonnej trestnej sadzby. Napadnuté rozsudky sú v plnom rozsahu odôvodnené, kde sa vyrovnali so zabezpečenými dôkazmi, pričom rozsah dokazovania bol realizovaný v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

V predmetnej veci nie je daný žiadny dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/, h/, k/ Tr. por. tak, ako je uvedené v dovolaní O. L.. Navrhuje, aby toto dovolanie bolo na neverejnom zasadnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Prvostupňový súd predložil 27. februára 2017 vec dovolaciemu súdu spolu so spisom, sp. zn. 1 T 34/2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ a písm. f/ Tr. por. Podľa § 385 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 09. marca 2016, sp. zn. 3 Tdo 17/2016, podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol dovolanie obvineného O. L., v ktorom uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. g/, písm. i/, písm. k/ Tr. por. Tieto dovolacie dôvody obvinený odôvodnil skutočnosťami, ktoré uviedol aj v súčasnom dovolaní. Vyplýva to z odôvodnenia tohto uznesenia, kde dovolací súd reagoval na všetky dovolacie námietky obvineného O. L., s ktorými sa nestotožnil. Poukázal pritom aj na to, že vina obvineného bola bezpečne preukázaná oznámením svedka M. A. riaditeľovi spoločnosti Bonul M. M., ktorý o tom vypovedal ako svedok a následne obvinený to oznámil i policii, odposluchmi telekomunikačnej prevádzky medzi obvinenými navzájom, ktoré bolo vykonané na základe zákonného príkazu sudcu pre prípravné konanie a zásahom polície, pri ktorom boli zadržaní obvinení, u ktorých boli zaistené zbrane so strelivom a ďalšími vecami potrebnými na prepád pancierovaného vozidla.

V citovanom uznesení, ale aj v napadnutom rozsudku krajského súdu ustálený skutkový stav je správne právne posúdený, pretože tam uvedené skutky po všetkých stránkach naplňujú skutkové podstaty tých trestných činov, z ktorých boli obvinení uznaní vinnými.

Dovolací súd po preskúmaní všetkých obvineným uplatnených dovolacích dôvodov (podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. h/, písm. k/ Tr. por.), ktorými sa už predtým (okrem dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.) iný dovolací súd zákonným spôsobom zaoberal, zistil ich nedôvodnosť. Najvyšší súd preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie vyššie citovaného uznesenia a tam uvedené skutočnosti nie je potrebné opakovane uvádzať. V dovolaní najvyšší súd nie je oprávnený preskúmať skutkové zistenia, ustálené nižšími súdmi na základe zákonne získanými a zákonne

vykonanými dôkazmi. Preskúmal tiež existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., ktorý obvinený uplatnil po prvý krát.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 188 ods. 4 Tr. zák. je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody na 15 rokov až 25 rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie. Obvinenému bol podľa § 188 ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov. Obvinenému bol teda uložený trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa. Naopak dovolací súd musí konštatovať, že uložený trest je po všetkých stránkach zákonný.

Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že v rozhodnutí krajského súdu a v konaní, ktorému predchádzalo, vrátane konania na prvostupňovom súde nezistil žiadne také porušenie zákona, ktoré by uplatnené dovolacie dôvody podporovali.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.